

20210503-Taygeta-NL-Amusement-in-Taygeta-en-vreemdelingencultuur

Video URL: <https://youtu.be/IbE40m0YbZk>

In deze live gaan we het hebben over speelgoed in Taygeta, hoe Taygeteese kinderen het spel beleven en over hun gezelschapsspellen, waarbij we alles vergelijken met wat kinderen op aarde tegenwoordig hebben

LIVE MET CHRISTINA EN ESTEL-LA

Estel-la.- Hallo. Welkom bij Pleiadian Knowledge. Dank jullie allemaal dat jullie hier zijn.

Cristina.- Hallo iedereen. Vandaag gaan we jullie wat vertellen over het speelgoed van Taygeta. Hoe de Taygeteese kinderen spelen of spelletjes beleven. Het is informatie van Yázhí Swarúu. Vandaag zullen we slechts twee delen doen. In het tweede deel zullen we het hebben over gezelschapsspellen, in dit geval, hoe een Taygean gezelschapspel eruit ziet. Het is informatie van Raguel van Temmer.

Estel-la.- Ja. Vandaag zal de informatie die we hebben kort zijn. Dus we beginnen. Speelgoed en bordspellen in Taygeta, Pleiaden.

SPEELGOED EN BORDSPELLEN IN TAYGETA, PLÉIADES

Cristina.- Hier vragen we aan Yázhí: "Van welk materiaal is het speelgoed in Taygeta gemaakt?" Zoals u weet, is veel van het speelgoed dat we vandaag de dag hebben, gemaakt van plastic, en we weten al dat plastic erg vervuילend is. En Yázhí antwoordde ons:

"Plastic wordt hier niet gebruikt. Er wordt een composietmateriaal gebruikt dat veel langer meegaat. Het is niet giftig en het is ook vormbaar. Als je het vergelijkt met plastic zou het er bijna hetzelfde uitzien, afhankelijk van het stuk, maar met het verschil dat het heel moeilijk te breken is, ook weer afhankelijk van het stuk."

Estel-la.- Dus, laten we Yázhí vragen: "Hoe ziet het speelgoed eruit voor de kinderen in Taygeta? Waar spelen ze mee?" Maar we hebben het niet over computerspelletjes, maar over de stukken waarmee ze speelden. Yázhí legt ons uit:

"Hetzelfde principe geldt. Kinderen zullen kopiëren hoe anderen leven. De gewoonten van hun ouders en hun omgeving en de maatschappij, want dat is het spel naast andere dingen, natuurlijk. Het grote verschil met de aarde is dat je niet zo gemakkelijk aan speelgoed komt als aan reserveonderdelen voor een wasmachine. Met andere woorden, kinderen hebben in Taygeta sterk de neiging om hun eigen speelgoed te bouwen op de manuele manier met materialen zoals karton of hout. Met composietmaterialen zoals harsen die voor Taygeta gelijkwaardig zijn aan plastic, maar niet van koolwaterstoffen afkomstig zijn. Voornamelijk met de hand, zoals ik doe, en dat betekent niet dat ze grof zijn. Veel met de hand gemaakt speelgoed ziet eruit als machines of als replica's op schaal van echte. Ze worden ook gemaakt door kinderen die ze ontwerpen met hun computer thuis. Iedereen heeft er een, tenzij uit vrije wil niet. Dan vormen ze ze in een repliciemachine. Ook ik doe dat soms." Het soort speelgoed varieert natuurlijk met de

plaats en de smaak van de kinderen. Maar de klassieker blijft: transporten, schepen, zeeschepen en dat soort dingen voor jongens, en poppen, huizen, designgebouwen of kunststukken meer voor meisjes. Er is geen uitsluiting of beperking van de genderrol zoals bij speelgoed of bij wat dan ook in het bijzonder in Taygeta, maar in speelgoed is goed te zien hoe duidelijk de genderidentiteiten in Taygeta zijn. Wat op aarde verloren gaat."

We waren verbaasd toen ze ons vertelde dat het speelgoed moeilijk te vinden was, en toen we haar ernaar vroegen zei ze:

"Omdat mensen het niet voor anderen maken, want dat is iets dat van de kinderen zelf komt. Het zou alleen speelgoed voor heel jonge kinderen zijn, misschien. Wat er gebeurt is dat er geen motivatie is om speelgoed te maken, voor wat? Dat is meer een artistiek vermogen van kinderen en een deel van hun ontwikkeling om de werkelijkheid te kunnen begrijpen en op schaal na te maken. Hoewel dit niet exclusief is voor kinderen, want volwassenen vinden het ook leuk om dingen op schaal te doen."

Dat is de uitleg die we hebben voor het eerste deel. Nu gaan wij u een stukje voorlezen en onderling commentaar leveren. Bent u verrast door deze kleine details die Yázhí met ons deelde?

Cristina.- Een volger zegt: Ik kan me voorstellen dat sommige ook erfelijk zijn. Ja waarschijnlijk. Aangezien, zoals Yázhí heeft uitgelegd, dit speelgoed van hars langer meegaat dan wat wij hier kennen als plastic.

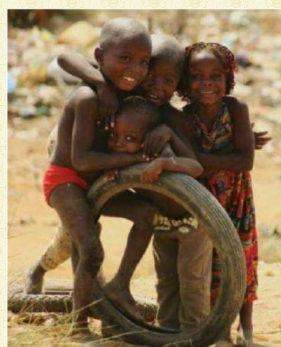
Estel-la.- Een volger zegt: "Wat schattig. Ik had me voorgesteld dat dit het geval zou zijn."

Cristina.- Ja. Hier hebben we een groot verschil met wat we momenteel zien, vooral, ik zeg momenteel omdat de mensen die hier ouder zijn in het praatje de evolutie van kinderen in de laatste generaties al gezien zullen hebben, en dat is dat we kinderen hebben met een verschrikkelijke consumptie-impact. Dat wil zeggen, de televisie brengt alleen maar reclames voor speelgoed, wat het ook is en ze bombarderen hen om dat consumentisme te creëren, want achter, zoals Yázhí hier uitlegde, daar in Taygeta is het niet het geval, want waarom dit produceren. Hier hebben we, opnieuw, de economische kwestie in de grote bedrijven die speelgoed voor kinderen maken en dat wordt verkocht op brutale niveaus.

Ook de kwestie van creativiteit, omdat al het speelgoed dat wordt verkocht zo is ontworpen dat het kind er nauwelijks mee kan omgaan, omdat alles al klaar is, alles op zijn plaats, praktisch sommige bijna in elkaar gezet en uiteindelijk zie je dat kinderen, tenminste hier in de landen die we tussen aanhalingstekens als "meer ontwikkeld" beschouwen, op de een of andere manier, hoewel we al weten dat dit twijfelachtig is, dat ze niet eens weten hoe ze moeten spelen. Dat wil zeggen, velen hebben een heleboel speelgoed en weten niet wat ze moeten doen, gewoon omdat ze niet die motivatie of creativiteit hebben als het op spelen aankomt. Bijvoorbeeld, die elektrische treinen die je gewoon op de rails zet en die dan rondrijden, of die auto's met lichtjes die vanzelf gaan en wat doen kinderen dan?

Estel-la.- Ja, helemaal, dat klopt. Van jongs af aan annuleren ze ons al met deze dingen die één voor één niet onze aandacht trekken en als discrete dingen zijn, maar dan tellen ze op, en het is waar dat creativiteit iets is dat totaal onderdrukt wordt in ons systeem. Het is iets dat praktisch vanaf zeer jonge leeftijd in scholen wordt aangetroffen. In het Spaanse schoolsysteem kom je op 3-jarige leeftijd op school en het eerste wat ze willen is dat je schrijft, leert lezen, en allemaal mechanische dingen, in plaats van het kind zich te laten ontwikkelen in zijn eigen tijd, en met de dingen die hem interesseren en meer te knutselen en in staat te zijn de verbeelding te ontwikkelen en vast te leggen wat men voelt of in zich heeft. En dit zien we veel bij speelgoed, omdat ze ons al een soort idee opdringen door wat ze ons verkopen, en tegenwoordig is de agenda tegen het geslacht heel duidelijk merkbaar, omdat men tegenwoordig niet meer weet welk speelgoed voor kinderen en welk speelgoed voor meisjes is. Ze proberen zelfs de indruk te wekken dat het slecht is om poppen aan meisjes te geven. Het is niet meer gedefinieerd wat juist is en wat niet, want men is hier door elkaar gehaald... De agenda is ongelooflijk. Dat is jammer, want later zie je dat terug in de ontwikkeling van mensen in de manier waarop ze zich gedragen, en er is een zeer grote verspreiding van het geslacht.

Cristina.- Als er nu een baby wordt geboren en het is een jongen of een meisje, dan weet je al hoe erg het is om iets roze te kopen als het een meisje is of blauw als het een jongen is, want het hangt ervan af hoe het verkeerd wordt geïnterpreteerd. Hoe ver zijn we gegaan dat we van het ene uiterste naar het andere zijn gegaan. Ik heb het geluk gehad kinderen in Afrika te observeren. Er is niet zo'n consumptisme van speelgoed en in de gebieden waar ik ben geweest, is er praktisch geen televisie. Ik realiseerde me wat er echt aan de hand was toen ik kinderen in Afrika zag spelen. Ze hadden daar niets en met stenen, stokken, kapotte autowielen, speelden ze uren en uren en deden van alles, hutten wat dan ook. Dus hier de kinderen die alles hebben, absoluut alles en niet in staat zijn om te spelen zoals deze kinderen uit Afrika.

Estel-la.- Bovendien gaat het heel snel vooruit, want in een heel korte tijd is er een super grote sprong gemaakt van de generatie van mijn grootouders naar de generaties die nu komen, het is totaal veranderd. Vroeger, ook hier, speelden de mensen met niets. Ze brachten de dag op straat door met ballen spelen, meer fysieke spelletjes, het maken van verschillende soorten dingen, bordspelletjes, bijvoorbeeld. En in een paar jaar tijd is dit onderdrukt totdat kinderen vandaag de dag alleen nog maar tijd doorbrengen voor de schermen. Als ze met hun vrienden spelen, is dat via online spelletjes. Het is allemaal gericht op transhumanisme. Bedoeld om mensen te scheiden en ze alleen te richten op een hive mind type.

Cristina.- Een volger zegt: "Ja, het is een beetje verrassend, want ik dacht dat daar, (hij verwijst naar Taygeta, neem ik aan) alles wordt gedaan en je hoeft er alleen maar om te vragen, het is beter op deze manier." Ja. Maar hier moet je het cultuurverschil beseffen dat zij met ons hebben. Technologie hoeft nooit op mensen af te stappen. Dus daarom hamert Taygeta er altijd zo op dat ze basisdingen, traditionele dingen, zeer waarderen, want er komt geen tijd dat zoveel technologie je uiteindelijk opheft, en tot welk moment laten we alles in de handen van de technologie en heffen we onszelf op als mensen en als menselijke wezens?

Estel-la.- Ik herinner me ook, ik geloof dat het Anéeka was, die ons uitlegde dat ze beide kanten hebben, omdat ze een zeer hoge technologie hebben, ze zouden kunnen optreden als een holografisch huisdier, en ouders zouden het soort interactie kunnen programmeren dat ze met de jongen zouden kunnen hebben, en dat hij als zijn huisvriend zou kunnen zijn. Met dat hologram kan hij ook dingen leren. Als ze een favoriete tekenfilm hebben, kunnen ze die in een hologram doen, en het kind voelt zich daardoor begeleid en leert ervan, en de ouders hadden geen controle over het soort reactie. En je ziet dat zij ook deze opties hebben natuurlijk, omdat we het hebben over de beschaving die een paar honderdduizend jaar technologische vooruitgang op ons heeft, aan de andere kant is het delicaat om de lijn te kunnen bepalen zodat er geen afhankelijkheid is. Dat wil zeggen, als het kind te veel tijd besteedt aan het spelen ermee, zal hij geen tijd besteden aan het spelen met vriendjes. In Taygeta wordt dus voorrang gegeven aan het andere geval, aan het zelf kunnen creëren, want dat is heel belangrijk omdat je persoonlijke doelen overschrijdt. Als je speelgoed hebt dat je interesseert en je maakt het zelf, dan helpt dat je enorm om je als persoon te ontwikkelen.

Cristina. - Een volgeling zegt: "Vroeger gingen de mensen de straat op en speelden." Dat is waar. Ik herinner me dat toen ik klein was met Kerstmis, ik weet nog dat ik cadeautjes had, op Eerste Kerstdag was er de straat ... alle kinderen in de buurt ze speelden met het nieuwe speelgoed. Iedereen deelde wat ze hadden meegebracht aan de ander. Het was als de mooiste dag van het jaar. En ik realiseerde me toen ik een paar jaar geleden op een kerstdag naar buiten ging dat er geen kinderen op straat waren. Dat verschilt per land en zo, maar hier in Barcelona, wij komen niet

uit de stad Barcelona, maar uit steden in de buurt van Barcelona, is het ongelooflijk, er zijn geen kinderen. Op kerstdag, is er niemand. Iedereen is thuis en je kunt precies zien hoe dit alles is veranderd. Ook veel psychologen of alternatieve specialisten op het gebied van de emotionele en cognitieve ontwikkeling van kinderen dat in verschillende studies is aangetoond dat speelgoed dat geen vaste vorm heeft, zoals bijvoorbeeld bouwstenen of zo, veel beter is voor de ontwikkeling van kinderen. Ook dat heeft te maken met het feit, hoe Yázhí het zelf maken van speelgoed uitlegt. Want het hebben van kant-en-klaar speelgoed, waar alles al in zit, motiveert niet. Aan de andere kant doen bijvoorbeeld de bouwstenen dat wel, want vandaag kun je een kasteel maken en morgen kan het dienen als brug waar de dieren doorheen kunnen, daarna kan het een muur of een garage zijn. Vormloos speelgoed is het speelgoed dat de geest het meest ontwikkelt. En wat we ook zien is dat, dit hebben enkele studies bij baby's gezien, speelgoed met veel lichtjes, veel geluiden zijn erg populair bij baby's, omdat de baby nog niet mobiel is en niet kan spelen, wordt er speelgoed op gezet. Laat ze muziek maken, bewegingen, lichtjes, want ze zijn echt heel aantrekkelijk voor baby's, maar op lange termijn, zo hebben verschillende professionals uitgelegd, overstimuleren ze de baby en overprikkelen ze hem en dat het niet gezond was voor baby's. Maar natuurlijk worden ze heel gemakkelijk verkocht omdat ze heel aantrekkelijk zijn, het zijn net beeldschermen voor kinderen.

Estel-la.- Dat moet invasief zijn voor het kind.

Cristina.- Soms spelen ze zelfs muziek terwijl hij slaapt. En om nog even terug te komen op het onderwerp van overprikkeling waar we het bij oudere kinderen over hadden, het lijkt erop dat kinderen zich niet kunnen vervelen. Dat wil zeggen, moeders nemen hun kinderen mee uit school en na school, ja Engels, ja voetbal, ja gymnastiek dat op het einde ... Ik ken kinderen waarvan ik me afvraag wanneer ze slapen. Ze zijn de hele tijd uit sinds ze opstaan, alle lessen later in de middag meer en meer. Het weekend meer, en ik denk dat het niet kan zijn, en ik zag net een aantal zeer interessante studies die zei dat verveling gezond is voor kinderen. Het feit dat een kind niet weet wat het moet doen, is het moment waarop het zijn creativiteit het meest ontwikkelt, maar als dat kind voortdurend wordt aangemoedigd om dingen te doen die bovendien al een schema hebben en geprogrammeerd zijn, is het niet zo dat hij de hele tijd daarover beslist, natuurlijk, dat doet ook sterk afbreuk aan de creativiteit van kinderen. Maar we bevinden ons ook in een systeem dat wat er gebeurt in landen, ik spreek over Spanje omdat het is waar we zijn, landen zoals Spanje lijkt het gezin op dit moment niet verenigbaar, omdat er praktisch twee salarissen nodig zijn om te leven. Dat wil zeggen, zowel mama als papa moeten werken, en het lijkt erop dat kinderen de hele week iets moeten doen. Dat is ook de reden waarom de buitenschoolse activiteiten worden aangeboden en uiteindelijk zijn die kinderen de hele dag dingen aan het doen en zijn zij praktisch niet bij het gezin.

Estel-la.- Zo is het echt. Er is daar een zeer sterke agenda om het gezin te vernietigen. Van niet weten welke positie ieder moet innemen als de vader of de moeder, hen scheiden om te overleven om het geld mee naar huis te kunnen nemen en dan uiteindelijk lijkt het kind een belemmering te zijn. Want als je moet gaan werken, wat doe je dan met het kind? Waar laat je het? En uiteindelijk gaan ze naar extra activiteiten omdat er mensen zijn die geen familie hebben waar ze kunnen verblijven, en dit helpt de kinderen niet om zich te ontwikkelen zoals ze nodig hebben.

Cristina. - Ja. Het is dat we van het ene uiterste van ... hier zullen we praten over geslachten waar vrouwen thuis moeten zijn om voor de kinderen te zorgen en niets anders kunnen doen, het is alsof ze daar passen, naar het andere uiterste zijn gegaan dat vrouwen geen vrouw kunnen zijn omdat we alles kwijt zijn, je kunt niet meer voor je kinderen zorgen omdat het systeem het niet toestaat. En, uiteindelijk beseffen we het niet, maar de kinderen worden uiteindelijk eigendom van de overheid. De regering is degene die beslist. Hier in Spanje, bijvoorbeeld, is onderwijs verplicht vanaf de leeftijd van 6 jaar, hoewel veel mensen denken dat het vanaf de leeftijd van 3 jaar is, maar nee, het is vanaf de leeftijd van 6. Dus, vanaf de leeftijd van 6 jaar kun je niet meer kiezen voor je eigen kind, maar het is het systeem dat je dwingt om hem daar te brengen voor een reeks uren, waar hij een reeks onderwerpen moet leren die zij kiezen. Dus waar is hier de draad van de ouderlijke macht. Het is waar dat de wet wordt bedrogen omdat er een thuishoort is en alternatieve dingen, maar ze maken het u erg moeilijk om deze dingen te doen.

Estel-la.- Zeker, dat is het, er is dat alternatief, maar wie heeft de tijd om het te kunnen doen of zich in te zetten en het goed te doen voor de opvoeding van hun kind. Ze maken het erg

ingewikkeld. En, ook al laten ze het in Spanje toe, er zijn andere landen die dat niet doen. Ik ontdekte dit toen ik in Noorwegen was, en daar is veel meer keuze, veel variatie waar je je kind ook schoolt, maar aan de andere kant is thuisonderwijs er niet toegestaan. Dus het is als een valstrik. Ze misleiden je, ze laten je geloven dat je meer mogelijkheden hebt om uit te kiezen, maar ze ontnemen je de mogelijkheid waarvan jij denkt dat die het meest geldig is.

Cristina.- Een volger zegt: "Toen mijn kleinzoon 2 jaar was, ging hij naar de kleuterschool." Nou kijk, nog 2 jaar. Ik heb gezien dat sommigen er al vanaf 4 maanden heen gaan. Omdat hier het zwangerschapsverlof in Spanje 4 maanden is. Dus met 4 maanden zitten velen al op de kleuterschool, maar hier gaan we een put in die ongelooflijk is. En meer met wat er op dit moment gebeurt waarvan u al weet dat we er niet veel over kunnen zeggen, maar wat kinderen vandaag meemaken. Ja, we waren al op dit pad dat kinderen niet meer met elkaar omgaan zoals vroeger, ze spelen niet meer zoals vroeger, daarbovenop komt dit en je kunt geen speelgoed meer delen, je kunt geen ruimtes meer delen. Veel kinderen zijn al een jaar niet meer op straat geweest, alleen om naar school te gaan en terug te komen, wat ik verschrikkelijk vind. En dan terzijde, ongeveer 3 maanden geleden zag ik ook enkele studies die Spaans waren van een groep pedagogen die hun handen op hun hoofd slaan en zeggen dat er veel baby's op consultatie komen die niet met hun mond communiceren. Dat wil zeggen, ze spraken niet en maakten geen uitdrukkingen met hun mond, alleen met hun ogen en, zoals u weet, leren baby's door te kijken naar volwassenen, ze leren met hun gezichten, laten we zeggen, als spiegels, en de hele dag met het masker op hun gezicht. Deze kinderen die zich in een periode van groei bevinden die zo delicaat is als een baby, we hebben het over een leeftijd tussen zeven of acht maanden, die al een beetje begint te doen om de spraak te stimuleren tot 2/3 jaar die al begint met taal want een jaar voor dat kind is een lange tijd. Hij is verstoken van het leven op straat en ziet niemands mond, zelfs zijn familieleden niet. Zelfs de ouders zelf niet. Dus waar gaan we eindigen met dit alles?

Estel-la.- Uiteindelijk kun je aan de uitdrukkingen van de mensen niet eens zien of ze gelukkig zijn, of ze tevreden zijn, hoe ze dingen overbrengen, en vooral hoe ze zich uitdrukken. Een volgeling zegt: "Uiteindelijk eisen ze zoveel van je op gezinsniveau dat je ophoudt voor je kinderen te zorgen en dan beschuldigen ze je ervan slechte ouders te zijn en niet bij je kinderen te blijven. Heel triest om te zien hoe gezinnen kapot gemaakt worden." Ja, helemaal.

Cristina.- Een volgeling zegt: "Het is ook een economische kwestie dat zowel de moeder als de vader gedwongen worden te werken om zichzelf te kunnen onderhouden en dat voedt ook allemaal de kinderen om ze op jonge leeftijd naar school te sturen in de crèche, of wat dan ook en het is een vis die in zijn staart bijt. (T: vicieuze cirkel.)" De identiteiten, de moeders die moeder blijken te zijn en die hun werk niet meer kunnen doen zoals ze dat vroeger deden en nog vele andere dingen. In de films verkopen ze je het gezin op een manier alsof het alles is, de baby die daar gewoon ligt te slapen, en dan ontdek je een heel andere werkelijkheid, dat moeder zijn niet betekent dat er veel dingen zijn, maar in de films verkopen ze het aan je als allemaal goed en fantastisch en dan zijn er de moeders die niet het leven kunnen leiden dat ze gewend waren, niet kunnen werken, ze hebben een klein mensje dat van hen afhankelijk is en dat alles zorgt voor een enorme onverenigbaarheid en het systeem zorgt er zelf al voor dat er elke keer minder tijd met het gezin is minder socialisatie en uiteindelijk lijken we allemaal op robots.

DEEL 2

HEBEN ZE OOK BORDSPELLEN?

Informatie van Raguel van Temmer

Estel-la.- Deze informatie werd ons uitgelegd door Raguel de Temmer. En hier vragen we hem: Hebben jullie in Taygeta ook gezelschapsspellen? Hij vertelde ons van wel, maar dat ze erg verouderd zijn. Dus vroegen we hem of de bordspellen die ze hadden van de Aarde kwamen of van Taygeta. En, hij legde ons uit:

"Van beide. Van Taygeta hebben we er een van bouwontwerp constructie. Het is een bordspel. Het lijkt gemakkelijk, maar het wordt steeds moeilijker. Het is een bordspel, niets elektronisch. Je bouwt niets zoals Lego. Het is conceptueel met regels. Met regels die steeds strenger worden. Je positioneert je gebouw binnenin, conditioneert dezelfde

ruimte voor verschillende toepassingen die in het spel voorkomen. Maar je begint onderaan en werkt je naar boven. En, het gebouw wordt smaller en smaller. En, tegelijkertijd, stijgt het huis, de vloer of de trede in eisen binnenin waardoor dingen geleidelijk ingewikkelder worden. Wie het interieur beter weet in te passen, wint. Het heeft veel inrichtingselementen en ik zie dat het meer gericht is op het spelen door vrouwen, maar iedereen speelt het. Taygeta heeft de neiging het eenvoudige zeer te waarderen en de complexiteit van het elektronische achter zich te laten."

Daarna vertelde hij ons dat: **"Van de aarde (spellen) waren de meest voorkomende die ze hadden bijvoorbeeld: de toerist, of schaken."**

Dus, hier vroeg Cristina hem: "Hoe is de presentatie van dit specifieke spel? Hoe zijn de stukken?" En Raquel vertelde ons:

"Het is een bord met 12 niveaus, gemaakt van hout en karton. Met een serie zeshoekige dobbelstenen die willekeurig tevoorschijn komen. Ze wijzen je kaarten toe. Van daaruit los je het mentaal op, en je geeft je ideeën meestal telepathisch door aan anderen, en je rangschikt ze, en je rangschikt de kaarten op elke verdieping of niveau. Als de concepten vergeten zijn, dan lig je eruit. Het heeft veel geheugen. Het is het idee, knip geheugen, ook. Als wat iedereen zich herinnert niet meer congruent is, wordt het niveau verlaagd. De winnaar is degene met de meeste controle over de hele situatie. Het spel is zeer mentaal. Telepathie is hier zeer belangrijk in dit spel omdat het mentale beeld van de plaats en bloc tot in elk detail wordt doorgegeven. Ik denk dat je ook met gesproken beschrijvingen zou kunnen spelen."

Hier vragen we hem: "Is het om als team te spelen?"

"Ja. Voor twee personen of meer. Maar het is interessanter met meer deelnemers."

De waarheid is dat we het super interessant vonden toen hij het ons uitlegde, want het is echt een spel gebaseerd op geheugen en telepathie. Hier hebben we wat, bijvoorbeeld, mensen moeten woorden zeggen en die stapelen zich op, maar de waarheid is dat het supercomplex is, omdat je alle details moet onthouden van de opbouw van de binnenkant en van verschillende niveaus en het gaat met mentale blokken. De waarheid is dat dit spel zeer complex moet zijn.

MENSELIJKE SPELCONSOLES

Cristina - En hier legde Raquel ons uit dat ze belangstelling hadden voor menselijke videospelletjes en we waren verbaasd toen hij ons dat vertelde, want we kennen de technologie die ze hebben en het soort entertainment dat ze hebben op holografisch niveau en alles, en we dachten aan videospelletjes. de PlayStation, de Wii, denkend dat het niet het niveau haalt dat zij hebben. En hier legde Raquel ons uit:

"Ze lijken ons erg interessant. We vergelijken ze niet met onze videospelletjes. Is anders. Het is waar dat het veel eenvoudiger is, maar dat vinden we ook prettig, dat we kunnen spelen zonder zo betrokken te raken bij een holografische simulatie videogame van onszelf. De afstand wordt bewaard met het spel en dat is ontspannend. Ter vergelijking: ik denk dat het is alsof je het spelen van consolegames opgeeft ten gunste van een rustige middag met een bordspel. Wat we hebben is een Xbox One console. Er is ook een Wii aan boord en een Playstation 3 en een oude Atari die prima werkt. De laatste tijd hebben we hier belangstelling gekregen voor dit soort spelletjes, maar we hebben er ook dingen in ontdekt van het type mind control, zoals je zou verwachten."

En hier vroeg Estel-la hem: "Spelen mannen en vrouwen ook? Of speelden mannen ze meer, zoals hier op Aarde." Raquel vertelde ons:

"Ik denk dat het hetzelfde is, maar we zien daar wel veel dingen. Maar het maakt deel uit van ons werk om het menselijk ras te begrijpen."

Hier had Anéeka ons ook uitgelegd dat zij naar onze films kijken en dit alles, en dat zij ook

videospelletjes spelen om de mens, onze cultuur te bestuderen, agenda's te ontdekken, hoe de dingen zich hier bewegen en het is een manier om hen door dit alles heen te kunnen zien.

Estel-la.- Dit is alles wat we voor vandaag hadden voorbereid. Een volgeling zegt: Vraag of ze Call of Duty spelen van WOII. In feite was Yázhí ons alle verborgen agenda's aan het uitleggen die in dat videospel zaten omdat ze het diepgaand hadden geanalyseerd en ze zeiden dat het een verschrikking was, een verschrikking en alles wat er in zat. We hebben hier een video over voor het geval je er meer over wilt weten.

Cristina.- Ja, de live show heet: Verborgen Symbologie in Speelgoed.

Estel-la.- Het is dat, echt gezien van de buitenkant als een ander buitenaards ras, het is volkomen begrepen en ze bestuderen al deze punten van onze samenleving, omdat games hebben een zeer belangrijke rol, en meer vandaag dan veel adolescenten en volwassenen ook, Op het einde, de fans van deze games besteden veel tijd, omdat ze echt moeten zien wat er wordt geprogrammeerd daar, of wat het is dat zo veel aandacht vestigt op de mens te stagneren in deze games. En het is een zeer belangrijk deel van hun werk om volledig te kunnen begrijpen hoe het werkt of wat ons ras is.

Cristina.- Een volger zegt: "Dus, is het videospel niet slecht voor hen?" Ik weet niet of je een videogame zelf bedoelt, binnen het Taygeteaanse ras, dus het spelen van videogames of dat je het spelen van games op Aarde bedoelt. Maar als het over Taygeta gaat zeg je dat de technologie niet echt slecht is. Technologie op zich kan een beschaving enorm helpen en helpen. Het probleem is wanneer die technologie wordt gebruikt tegen de beschaving zelf, en dat is wat we hier op Aarde hebben. Voor een kind is het spelen van een videospelletje niet slecht, maar als ze in het videospelletje dingen stoppen die niet goed voor hem zijn of Mind Control of als zijn creativiteit gewoon teniet wordt gedaan sinds hij een kind is en hem alleen maar aanmoedigt om dat te spelen dan, dat is waar we een probleem hebben. Alles is goed, maar met beperkingen. Een volgeling zegt: "Videospelletjes zijn erg verslavend." Ja. Alles is op zich verslavend. Het probleem is hoe de persoon is, want uiteindelijk is de verslaving, het verslavend zijn ook een gevolg van een emotioneel probleem.

Estel-la. - Precies. Als je tekortkomingen hebt, probeer je die te vervangen door deze spelletjes.

Cristina.- Een volgeling zegt: "Tuurlijk, mensen veranderen in zombies die de hele dag spelen. Het is heel slecht." Ja. Het is een beetje wat we uitleggen dat, als je kinderen alles geeft wanneer ze jong zijn, ze geen creativiteit hebben en de hele tijd in een systeem zitten om van alles te onthouden, het uiteindelijk iets slechts teweegbrengt.

Estel-la.- Een volgeling zegt: "Dank je, Yázhí. En, dank u meneer Raguel de Temmer. Ik maak ook van de gelegenheid gebruik om Anéeka de Temmer en iedereen op het Toleka-schip een groet te sturen." Een volgeling vraagt: "Hoe is het schaken in Taygeta?"

Estel-la.- Nou, dat weet ik niet. Ik stel me voor dat het een stuk complexer is dan het schaken dat we hier hebben. In staat om op meerdere niveaus te schaken of ik weet het niet.

Cristina. - Of misschien hebben ze geen schaak. We weten het niet. Een volgeling zegt: "Thuisonderwijs heerst." Ja. Het is iets waar ik al eerder commentaar op heb gegeven. Dat de regeringen eigenlijk degenen zijn die de opvoeding van de kinderen controleren, en op zich is al de stress die we hebben besproken op een economisch niveau, moeder en vader zijn, dat is soms niet hoe ze het je in de films verkopen, zo vaak zijn zowel de vader als de moeder overweldigd, en wat er gebeurt is dat, nou ja, het creëert een heel systeem dat elkaar voedt, en uiteindelijk willen de ouders en moeders graag dat het kind naar school gaat, zodat ze hem kunnen opvoeden, terwijl het in werkelijkheid de ouders zelf zijn die de verantwoordelijkheid hebben om hun kind op te voeden. Maar de zaken zijn zo gedraaid dat je uiteindelijk je kind door de overheid laat opvoeden, en het is net of je het goed doet omdat je zoveel stress hebt en zoveel problemen die de hele situatie je bezorgt, en het is een beetje wat ik heb opgemerkt dat we uiteindelijk de macht over kinderen hebben afgestaan aan de overheid zonder dat we het doorhadden.

Estel-la.- Een volger vraagt: "Zijn de spelen collectief? Kunnen ze in teams spelen?" Ja. Ze zullen

alles hebben. Bijvoorbeeld, dit spel dat niet werd uitgelegd door Raguel was een spel dat gespeeld moest worden in een team van minstens 2 personen en hij zei dat hoe meer mensen hoe leuker het was. Ik kan me voorstellen dat ze alle opties zullen hebben. Ook had ik enkele commentaren gezien van mensen die zeiden dat, als zij sport als spel spelen, zij zeker ook commentaar hadden gegeven dat zij scheepsracespelletjes maakten, en als ik mij goed herinner bouwden zij hun eigen schepen. Hier richten we ons dus meer op bordspellen.

Cristina.- Anéeka legde uit dat in Taygeta het onderwerp sport rustiger was, dat er geen sporten waren, zoals wij die kennen. Die van de Urmah, hoe was de sport van de Urmah?

Estel-la. - Zoals American football, zoals Rugby.

Cristina.- Zoals meer actie. Dus meer beest, maar ze hadden sport als rustiger en atletiek was heel typisch daar. Een volgeling zegt: "Het systeem dwingt je om er geen tijd aan te besteden." Ja. Het is alsof alles zo ontworpen is dat alles zo werkt. Het is een beetje waar we het over hadden, de vernietiging van het gezin.

Estel-la.- Een volgeling vraagt: "Heb je ook spellen van andere rassen?" Hier bijvoorbeeld hebben degenen die in een baan om de aarde zijn wel menselijke spelletjes, zoals we hebben opgemerkt, maar in Taygeta hebben we niet gevraagd of ze invloed of spelletjes van andere rassen hadden, maar het is waar dat, als je een andere planeet bezoekt, een andere cultuur, omdat de vorm van lid, om te leren is dit en om andere planeten te bezoeken. Ook zouden deze spelen deze ideeën later mee terug kunnen nemen naar Taygeta.

Cristina.- Een volgeling zegt: "De regering onderwijst. Ze vormen hen als robots." Ja. Om gehoorzame slaven te krijgen moet je er van jongs af aan aan werken, want wat het kan stoppen zijn ongehoorzame slaven, en dat is wat er niet toe doet. Sommige van uw vragen weten we niet. We hebben niet zo diep op dit onderwerp doorgevraagd.

Estel-la.- Een volgeling vraagt: "Het lijkt gek, maar hebben jullie vliegende inline skates?" Precies, wij kennen geen schaatsen, maar wij weten wel dat zij laarzen hadden die veel hoogte kunnen bereiken, honderden meters. Weet je nog precies hoeveel Cristina?

Cristina.- Ik weet niet meer hoeveel meter, maar veel.

Estel-la.- Heel veel. Ik weet dat ze van die speciale laarzen hadden EN ze hebben inline skates zoals die wij hier hebben, maar het was als met vier wielen en het achterste wiel een beetje groter en dan een beetje groter dan de anderen.

Cristina.- Een volger zegt: "Doe je aan sport met dieren of huisdieren, polo, paardenrennen, etc...?" Nee. Anéeka legde ons uit dat de enige beschaving die dieren gebruikt voor sport of slavernij of wat dan ook de Aarde is, ze kenden geen andere planeet waar dieren absoluut voor niets worden gebruikt. Een volger zegt: "Meiden, wanneer gaan jullie verder met de Orion Wars saga?" We werken aan de volgende video's. We hopen ze jullie in de komende weken te kunnen laten zien. Eigenlijk, werken we aan een heleboel interessante video's nu. Estel-la. - Ja. We geloven dat op het punt waar we zijn, het belangrijk is om bepaalde onderwerpen te geven, en dat is wat we gaan proberen te doen. Dus blijf op de hoogte.

Cristiana.- Met Anéeka zijn we bezig met geneeskunde, en je gaat het heel leuk vinden. Taygetaanse geneeskunde en geneeskunde van de Aarde.

Estel-la.- Zoals jullie weten wordt Anéeka nu ook als dokter beschouwd, want schepen leren ook en zij heeft al die jaren hand in hand met Senetre de Erra geleerd, en zij heeft veel geleerd. Hij heeft heel veel kennis en deelt die met ons. Super interessante dingen die we binnenkort aan jullie hopen te presenteren. Nou, als jullie Cristina leuk vinden, gaan we afscheid nemen. Allemaal heel erg bedankt en tot ziens in de volgende video. * *